

for, at billig Erstatning for det lidte Tab tilstaas samme." Det er nu kommet mig for Øre, at i Henhold til denne Kontrakt eller anden bestaaende Kontrakt mellem Staten og Odense Byraad har Odense Byraad et saadant Krav, som her staar omtalt i § 16, andet Stykke, paa en Erstatning fra Statens Side, hvis Garnisonen helt eller delvis flyttes fra Odense. Jeg vil i den Anledning tillade mig at rette to Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, nemlig for det første, om der fra Odense Byraads Side paa Grund af den Garnisonsformindskelse, som skal finde Sted i Odense, er rejst noget Erstatningskrav overfor Staten, og om der fra nogen anden af de Garnisonsbyer, fra hvilke man nu tager Garnisonen, med anden eller lignende Hjemmel er blevet rejst noget Erstatningskrav, endvidere om der af de Kommuner, til hvilke man nu ønsker at flytte Garnisonerne, er givet lignende hele eller halve, ubetingede eller betingede Løfter om Erstatning, hvis der sker Ændring i de paatænkte Garnisonsforhold i Fremtiden.

Jeg skal endvidere oplyse, at den 5. August 1873 sluttedes en Kontrakt mellem Staten og Aarhus Kommune om Garnisonsforholdene, og der hedder det i § 9: „Opfyldelse af Statens pekuniære Forpligtelser gøres derhos, for saa vidt de ikke ere begrundede i Lovbestemmelsen, afhængige af Rigsdagens Bevillinger“. Det er nu klart, at noget lignende maa ogsaa gøre sig gældende i de Tilfælde, som nu komme til at foreligge, og det er ogsaa klart, at Kommunalbestyrelserne i disse 6 Købstæder vilde handle mere end kortsynet, mere end letsindigt, vilde handle fuldkommen uforsvarligt overfor de kommunale Interesser, de have at varetage, hvis de ikke krævede af Staten, at der fra Lovgivningsmagtens Side skulde være givet fuld og klar Hjemmel, hel og holden Hjemmel for den højtærede Forsvarsminister til at afholde samtlige de Udgifter, som han ved Kontrakterne paadrager Staten, forinden Kommunerne akkviescere ved de endelige kontraktmæssige Afgørelser med Staten.

Jeg skal endvidere oplyse, at der den 28. Februar 1881 blev sluttet en Overenskomst med Randers Byraad og Staten, og at det i denne Overenskomst § 7 hedder: „Naar Garnisonsstederne fastslaas ved Lov, vil Krigsministeriet, dersom denne Overenskomst gennemføres, bestræbe sig for at søge udvirket: at Randers bestemmes til Garnisonssted for 1 Rytterregiment, og at der af Statskassen tilstaas Kommunen

paa dens nærmere Begæring“ o. s. v. Ogsaa her krævede man Lovhjemmel. Der er for Forsvarskommissionen kun oplyst et eneste Tilfælde, hvor man ikke har draget Omsorg for at faa Lovhjemmel til Ordningen af Garnisonsforholdene og Kontrakterne, som deraf ere opstaaede mellem Staten og Kommunen, det er i Tilfældet med Aarhus Kommune. Og det forholder sig dermed saaledes, at man den 24. Februar 1881 paabegyndte en Overenskomst eller sluttede noget, som maa være en foreløbig Overenskomst mellem Krigsbestyrelsen og Aarhus Kommune — jeg siger her Krigsbestyrelsen, fordi det staar her i Bind II. i Forsvarskommissionens Betænkning Pag. 303. Jeg ynder for øvrigt ikke at bruge dette Ord, da det er et uforfatningsmæssigt Udtryk. Der eksisterer i Henhold til dansk Forfatning ikke noget, der hedder Krigsbestyrelse, det er et tænkt Begreb eller i hvert Fald et Begreb, der ligger udenfor Loven i Danmark. Men det hedder i § 1 i denne Overenskomst af 1881: „Dersom det inden Forløbet af 5 Aar ved Lov bestemmes, at Aarhus skal være Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment, 1 Rytterregiment og 1 Feltartilleriafdeling“ o. s. v., skal der ske følgende, som nærmere fastsættes i Kontraktens øvrige Bestemmelser. Det skal ske, hvis der inden 5 Aar vedtages en Lov. Men inden 5 Aar efter 1881 vare vi komme ind i Provisorieperioden, og saa kunde Regeringen ikke faa den Lov inden de 5 Aar, som den havde stillet i Udsigt i 1881. Der hengik endog 6 Aar, inden Regeringen kunde faa denne Sag endelig afgjort. Det er først den 10. Maj 1887, at der afsluttedes en Kontrakt mellem Staten og Aarhus Kommune, og saa ere vi helt ude i Provisoriet. Det hedder i denne Overenskomst, at „uagtet de i §§ 1 og 9 i Overenskomsten indeholdte Betingelser — altsaa i Overenskomsten af 1881 — henholdsvis om Tilvejebringelse af en Garnisonslov for Aarhus og om Tilsigelse af et større Laan til Kommunen ikke have kunnet opfyldes,“ slutter man alligevel en Kontrakt. Det er altsaa først, da man er dygtigt langt henne i den provisoriske Periode, at man tillader sig at afslutte Kontrakter med Kommunerne angaaende Garniseringsforholdene uden Lovgivningsmagtens og Bevillingsmyndighedens udtrykkelige Hjemmel. Jeg tror, at der har været, og den Tro bliver det vanskeligt at rokke mig fra, et Forsøg paa at komme ind paa den samme Metode som den, der blev praktiseret i 1887, og det er ogsaa blevet forraadt af det ærede Medlem for